

der ikke tænkes paa Expeditorerne ved Holdepladserne, lønnes fra 1,050 Kr. til 1,900 Kr. Det er det, de højest lønede Stationsforvaltere kunne naae. Saa komme vi til Stationsinspektører, som i den lavest lønede Klasse lønnes med fra 1,800 til 2,300 Kr. Vil man nu endda sammenligne de lavest stillede Toldforvaltere med den laveste Klasse Stationsinspektører — vel at mærke ikke Stationsforvaltere, men Stationsinspektører — ser man dog, at den laveste Klasse Stationsinspektører kun har i det Høieste 2,300 Kr., men her foreslaas 2,500 Kr. som Begyndelsesløn for den tilsvarende Klasse Toldembedsmænd. Der er desuden en anden Narfag, som fra et andet Synspunkt kan angives, men som mere beror paa Dnsket om at faae en større Regelmæssighed i Løven. Jeg tror ikke ganske, man kan afvise dette Dnske om at faae en vis Regelmæssighed med Hensyn til Lønningsansættelserne. Denne Lønning paa 2,500 Kr. vil nemlig være den eneste, som gjør Brud paa den regelmæssige Skala i Lønningerne. Efter Regjeringens Forslag var der flere Satser, der gjorde Brud derpaa, men nu er der kun denne eneste, der gjør Brud derpaa; 2,400 Kr. vil derimod frembringe den regelmæssige Skala, 2,400, 2,600, 2,800 Kr. Der kan naturligvis ikke lægges nogen afgjørende Vægt derpaa, men naar man taler om Stigning fra den ene Klasse til den anden, er der Noget, der taler for at lade denne Stigning foregaa paa en nogenlunde regelmæssig Maade. — Under Nr. 26 har et Flertal, som ikke tæller den ærede Ordfører i sin Vidste, stillet et Forslag om, at for 4de Lønningsklasse eller for Toldassistenternes Bedkommende skal Dprykningen til Lønningerne paa 1,200, 1,400 og 1,600 Kr. i mindst Halvdelen af de i ethvert Finantsaar indtræffende Tilfælde ske efter Tjenestealder. Den ærede Ordfører indvendte derimod, at der ikke var nogen Narfag til at foreslaa Regjeringen, at den skulde lade et vist Antal rykke op paa høiere Poster; han brugte gjentagne Gange det Udtryk: Dprykning paa høiere Poster. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det er der her ikke Tale om, i alt Fald kun i en overordentlig ringe Grad. Der er jo hidtil for Toldassistenternes Bedkommende fastsat 4 Lønningsklasser, nu er der oveniud blevet 6 ved den senere Lov. Der foreslaas atter her 4 Lønningsklasser for den samme Klasse af Embedsmænd, og Regjeringen har fuldstændig frit Valg, om den vil lade Toldassistenterne rykke op paa den høiere Lønning; men at rykke op paa en høiere Lønning er jo meget forskjelligt fra at forfremmes til en anden Stilling. Nu er ganske rigtig i endel Tilfælde en Dprykning til en høiere Lønning forbunden med eller betinget af en Forslyttelse af Toldassistenterne til et andet Sted, men det er kun i et begrændset Antal Tilfælde, at dette sker. Derimod maa det i det Hele taget anses for at være billigt, at

Toldassistenterne have en bestemt Udsigt til om ikke Alle saa dog et vist Antal at avancere i Lønning, efter som de blive i den samme Stilling, og Lønningerne ere jo fastsatte for den samme Stilling. At det udelukkende kommer til at bero paa, jeg vil ikke sige Regjeringens Vilkaarlighed, men i alt Fald et administrativt Skøn, om en Mand skal have mere eller mindre i Lønning for den bestemte Stilling, er Noget, som ikke finder Sted andre Steder i nogen anden Etat, ikke engang i Militæretaten, tror jeg, og det er jo et meget betydeligt Spring, thi det er fra 1,000 Kr. til 1,600 Kr. Man kan nemlig tænke sig, at Regjeringen havde det i sin Magt at lade en Mand blive 81 Aar gammel paa en Løn af 1,000 Kr., han vil da efter Regjeringens Forslag faae 300, efter Udvalgsflertallets Forslag 500 Kr. i Tillæg, saa at han i det Hele vil faae 1,500 Kr.; efter vort Forslag er det derimod Lønten, at han idetmindste vil kunne rykke op til 2,000 Kr. Jeg tror, at der fra et administrativt Standpunkt Intet vil kunne indvendes derimod. Nu bemærkede den ærede Ordfører, at man kunde forudsætte, at der vilde blive 10 Assistentposter ledige i et Aar. Ja, det kan man gjerne; man kan ogsaa forudsætte, at der bliver 5 eller 2; men naturligere er det dog for os at tage den Forudsætning, der foreligger for os i det ombelte Bilag, og deraf ser man, at der i de sidste 5 Aar har været 105 Pladser ledige, hvilket gennemsnitligt giver ca. 22 om Aaret, og ved et saa stort Antal Personer, som her er Tale om, nemlig omtrent 400, vil der ikke være mange Spring fra det ene Aar til det andet. Man kan altsaa sige, at der vil blive godt en Snæs Stykker ledige om Aaret, og Regjeringen vil saaledes i godt en halv Snæs Tilfælde have frit Valg til uden Hensyn til Tjenestealderen at lade Toldassistenten rykke op til en høiere Lønningsklasse 1,200, 1,400, 1,600 Kr., medens den for en halv Snæs Tilfældes Bedkommende vil være bunden til at gaa efter Tjenestealder. For mit Bedkommende nærer jeg ikke nogen Betænkelighed ved at gaa endnu noget videre i saa Henseende, eller vel endog til at foreskrive, at Dprykningen altid skal ske efter Tjenestealder; men det have vi ikke stillet Forslag om, og jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale dette meget bestedne Forslag, der er stillet under Nr. 26.

Jeg kommer nu til Forslaget om Statstilskudet. Det er et ganske nyt Princip, som Regjeringen her har indført. I og for sig kunde man jo sige, at det er det Samme, under hvilken Form man vil give Forgølsen af Indtægten, naar man er enig om, at man vil give en Forgølse, men man skal være sig bevidst, at man derved yder en ikke ubetydelig Tilvært i de paagældende Bestillingsmænds Indtægter. I den Form, Regjeringen har foreslaaet det nye Princip indført, forekommer det mig aldeles uantageligt; men det